

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 2233-12-08 מדינת ישראל נ'

26 מאי 2011

בפני כב' השופט שלמה בנגז

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

<#2#>

נוכחים:

ב"כ המאשימה – רנ"ג בטי עובד
ב"כ הנאשם – עו"ד איתן סטולר
הנאשם בעצמו

פרוטוקול

בית המשפט מקריא את עיקרי הכרעת הדין.

הכרעת דין

כמצוות הוראות סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ב 1982, הנני מודיע כי החלטתי לזכות את הנאשם מהמת הספק.

כתב האישום:

הנאשם הואשם בכך שביום 11/9/08 בשעה 23:46, בכביש 70, מכיוון צפון לדרום, נהג ברכב במהירות 212 קמ"ש, מקום בו מותרת מהירות מקסימאלית של 90 קמ"ש, בניגוד להקנה 54 (א) לתקנות התעבורה.

תשובת הנאשם לכתב האישום:

הנאשם כבר באמצעות סניגוריו בכך שנהג במהירות המותרת לו בכתב האישום.

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 2233-12-08 מדינת ישראל נ' ~~גולדברג~~

26 מאי 2011

ראיון התביעה:

1 להוכחת עובדות כתב האישום העידה המאשימה את השוטר מפעיל מכשיר "הדבורה", מר אייל
2 שירן. כמו כן, הגישה המדינה חוות דעת מאת האינג' מר יצחק בן הרוואה אשר בחן את מכשיר
3 "הדבורה" וחיווה דעתו לגבי אמינותו. יובהר, כי חוות הדעת שהוגשה היא חוות דעת כללית
4 העוסקת במכשיר "הדבורה", מבנהו, אופן פעולתו, והניסויים שנערכו לבדיקת אמינותו, אין
5 בחוות הדעת כל התייחסות למקרה הקונקרטי שבפני. כמו כן, הגישה התביעה מוצגים שונים
6 כמפורט להלן.

מוצגי התביעה:

- 1 ת/1 – תעודת עובר ציבור בנוגע לביקורת התקופתית שנערכה למכשיר הדבורה נשוא תיק זה
- 2 ת/2 – חוות דעת מומחה
- 3 ת/3 – הזמנה למשפט אליה מצורף דו"ח נסיבות
- 4 ת/4 – זכרון דברים להפעלת מכשיר דבורה מס' 209 מיום האירוע
- 5 ת/5 – יומן הפעלה של מכשיר הדבורה
- 6 ת/6 – כרטיס מכשיר הדבורה
- 7 ת/7 – טופס ביקורת תקופתית
- 8 ת/8 – טופס שימוע המתעד את השימוע שנערך לנאשם

ע"ת 1 השוטר אייל שירן - מפעיל מכשיר "הדבורה" (להלן: "השוטר המפעיל"):

21 השוטר העיד כי הוסמך להפעיל את מכשיר "הדבורה" בתאריך 28.3.07 ואף הציג תעודת מפעיל
22 מוסמך. הוא זוכר את האירוע עת הפעיל את מכשיר "הדבורה" בכביש 70, קילומטר 49, כאשר
23 עמד במפרץ קטן לכיוון דרום ומדד רכב במהירות מופרזת. הוא הנה במקביל לכביש עם הוית
24 הרכב לכיוון דרום, לכיוון יגור והנאשם בא מאחוריו. כשראה מהירות של 217 קמ"ש הפעיל את
25 המהבהבים, הדליק אורות ודלק אחרי. לדבריו, הוא שמע הריקת צמיגים של רכב הנאשם והבחין
26 באורות הברקס שלו. הוא נסע אחרי, אותה לו לעצור, וליווה אותו בנסיעה עד לצומת זבולון, שם
27 כרו לו לעצור בצד במקום מואר ובטוח וניגש אליו. הוא הבהיר לנאשם את מהות העבירה שביצע,

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

26 מאי 2011

תת"ע 2233-12-08 מדינת ישראל נ'

1 הציג בפניו את המהירות ורשם בדו"ח את תגובת הנאשם לפיה אמר הנאשם: "בדקתי את הרכב,
2 הוותר לי." (עמ' 11 שורה 32 ובעמ' 12 שורה 1).

3
4 כאשר לחלקה של השוטרת מתגוררת, גב' סיגל אינו, שהייתה איתו בניידת אותה עת, השיב, כי אין
5 לה חלק בהפעלת המכשיר, היא הצטרפה אליו כיוון שהשוטרים הייבים לעבוד בוונות כלילה,
6 לדבריו, היא לא מוסמכת לכתוב דוחות תנועה.

7
8 ע"ת 2 המומחה מטעם התביעה אינו מר יצחק בן הרואה (להלן: "בן הרואה"):

9
10 כאמור, התביעה הגישה את חוות דעתו של בן הרואה שהינה חוות דעת כללית ביחס למכשיר
11 "הדבורה". בן הרואה הינו בחכשרתו מהנדס מכונות ועובד במכון למתכות בטכניון בחיפה.

12
13 בהוות הדעת מבהיר בן הרואה כי התבקש ע"י אגף התנועה של משטרת ישראל להוות את דעתו
14 המקצועית לגבי תפקודו והפעלתו של מכשיר "הדבורה".

15
16 המדובר בהוות דעת המתפרסת על פני מאות עמודים הכוללת נספחים בעברית ובאנגלית. בהוות
17 הדעת נכללים, האור המכשיר, מבדקים שבוצעו לו במכוני בדיקה שונים בעולם, בדיקות שבוצעו
18 לו במעבדה לבדיקות רכב בטכניון ומעבדת "חרמון", וכן כוללת חוות מה שמכונה בה "תוצאות
19 מדידות מעשיות", היינו ניסויים בשטח שנערכו עם מכשיר הדבורה, תוך ביצוע בדיקה השוואתית
20 בין קריאת מהירות תנועת הרכב ע"י מכשיר "הדבורה" לבין קריאת מכשיר האב.

21
22 בן הרואה חזר ואישר את תוכן חוות דעתו בחקירתו הראשית והבהיר כי ביצע את הבדיקות
23 המצוינות בה.

24
25 ראיות ההגנה:

26 ההגנה העידה את הנאשם ואת חברו של הנאשם שנכח עימו ברכב בעת האירוע, מר שי
27 בן ראיא כמו כן, הגישה ההגנה מוצגים שונים שיפורטו להלן.

28

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 2233-12-08 מדינת ישראל נ'

26 מאי 2011

מוצגי החגנה:

- 1/1- לוח תמונות של מקום האירוע.
- 2/2- דו"ח מהירות (באותו כביש אך של נאשם אחר) שערך השוטר אייל שירן מיום 19/06/09.
- 3/3- תמונה של חלקי המערכת.
- 4/4- מזכר שערכה המתנדבת סיגל אינו.
- 5/5- 10 דיסקים המכילים שעות צילום רבות של השוטר אייל שירן ושל אחרים במועדים שונים.
- 6/6- דו"ח מהירות (באותו כביש אך של נאשם אחר) שערך השוטר אייל שירן מיום 11/09/09.
- 7/7- זכ"ד נספה לדו"ח 6/6.
- 8/8- מזכר ביחס לדו"ח 6/6 שערך השוטר מתגרב אלדר גן אור לדו"ח שלעיל מיום 11/09/09.

עדות הנאשם:

הנאשם העיד, כי ביום האירוע 11/09/08 בשעות הבוקר נסע לחברת סובארו בכדי לבדוק אפשרות לרכוש רכב. לאחר שהוצעו לו מס' דגמים החליט, כי הרכב אשר יכול לשרת את צרכיו ואת צרכי משפחתו הוא סובארו B4. הוצע לו ע"י החברה לקחת את הרכב לנסיעת מבחן, ואכן הוא עשה זאת. הוא לקח את הרכב ונסע מהסוכנות בת"א לכיתו שבקריות. באותו יום בשעת ערב שוחח עם חברו שי בטלפון ותוך כדי כך קיבל שיחה מהוריו המתגוררים בטבעון אשר ביקשו ממנו לבוא כי הם צריכים לצאת. הוא שאל את שי אם ירצה להצטרף אליו, הלה הסכים. הנאשם יצא לדרך, אסף את שי והשניים עשו דרכם לכיוון טבעון.

הנאשם מספר כי הוא זוכר שהכביש היה דו מסלולי, השון לחלוטין, הוא נסע בעידו הימני של הכביש נסיעה שגרתית במהירות כחוק, לדבריו, הוא לא זוכר את המהירות המדויקת. עם זאת, ציין כי כאשר הביט מידי פעם על מד המהירות ראה שהוא במהירות של כ- 88-90 קמ"ש. לדבריו, יחד איתו, בנתיב נסיעתו, נסעו רכבים נוספים, לפניו ואחריו. הוא הדגיש, כי מדובר בשעת ערב של יום חמישי, כשאנשים יוצאים לבלות.

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

26 מאי 2011

תת"ע 12-08-2233 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 עוד העיד כי לא חיפש את ענין מהירות הרכב, מה שעניין אותו לדבריו היו נתוני מכונית
2 אבזור, מרווח, נוחות. לדבריו, בגילו (39) כשהוא נשוי ולו 2 ילדים, מהירות היא לא דבר שמעניין
3 אותו.
4
5 כאשר למפגש עם השוטר ציין, כי לפני שהגיע לצומת זבולון צפר לו רכב משמאלו, הוא הביט
6 הצידה וראה שוטר ושוטרת שמנופפים לו לעמוד בצד וכך עשה. הניידת נעמדה מאחוריו
7 והשוטרת ניגשה אליו, לחלון שליד הנהג, וביקשה ממנו רישיון נהיגה, והוא בתגובה שאל אותה
8 מה עשה, השוטרת אמרה לו שנהג במהירות של 217 קמ"ש והוא מיד השיב: "על מה את
9 מדברת?" (שורה 10 עמ' 54). הוא היה מאוד נסער נתן לה את הרישיון, התכוון לצאת מהרכב אך
10 היא אמרה לו לא לצאת. לאחר מס' דקות חזרה השוטרת וביקשה רישיון רכב וביטוח וביקשה
11 ממנו להתלוות אליה לניידת, הוא עשה כן והבחין שהשוטר רושם לו את הרישיון. לדבריו,
12 השוטרת אמרה לו "עוד מעט אתה תיראה במה מדובר" (שורה 19 עמ' 54 ואילך). הוא שאל את
13 השוטר מה קרה, השוטר השיב כי הוא נהג במהירות של 217 קמ"ש, ותוך כדי כך אמר לו להתבונן
14 במהירות שנסע ואמר לעברו "זוהי המהירות שנסעת" (שורה 16 עמ' 54). הנאשם מעיד כי
15 בתגובה לדברים אלה התפלא ואמר לשוטר שהוא אינו מבין על מה הוא מדבר, ואז השוטרת
16 אמרה שמאותו רגע הוא לא מדבר יותר עם השוטר, הוא חזר וטען בפניהם כי זה לא הוא והם
17 טועים. לדבריו, הדבר היחיד שהשוטר שאל אותו היה "של מי הרכב", והוא הסביר כי הוא לקח
18 את הרכב לנסיעת מבחן ובתגובה השוטר השיב: "אה, בדקת את הרכב?" והוא השיב כי אכן
19 בדק אם הרכב מתאים לצרכיו, אך לא מבחינת מהירות ולא יתכן כי נסע במהירות המיוחסת לו.
20 השוטר חזרה לו לחזור אל הרכב, הוא שב לרכב, ולאחר כמה דקות השוטרת ניגשה אליו והשיבה
21 לו את רישיונותיו. קצין משטרה שהגיע למקום פסל את רישיונו למשך 30 יום.
22

עדות עד ההגנה מר שי בן ראייה:

24 עד הגנה זה הינו חבר ילדות של הנאשם כפי שהוא עצמו הגדיר זאת. הוא סיפר כי הנאשם התקשר
25 אליו בערב האירוע, בשעה 20:30, לערך. באותו ערב היה במצב נפשי לא טוב, כיוון שתווה אסון,
26 אהיו הבכור נפטר מדום לב, והוא לקח את זה מאוד קשה. בעת השיחה, דיברו הוא והנאשם על
27 מות אחיו, תוך כדי כך, הנאשם קיבל שיחה מהוריו ששאלו אותו אם הוא רוצה לבוא אליהם

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 2233-12-08 מדינת ישראל נ'

26 מאי 2011

1 לטבעון, כיוון שהם צריכים לצאת לאירוע. הנאשם שאל אותו אם ירצה להצטרף אליו והוא השיב
2 לו בחיוב. בשעה 23:00 לערך אסף אותו הנאשם מביתו. הוא שאל אותו אם ניתן יהיה לעבור דרך
3 הקריון על מנת להחזיר סרט שהשאיל, ולכן עברו בקריון ומשם המשיכו לבית הוריו של הנאשם,
4 דרך כביש עוקף קריון לכיוון שפרעם צומת סומך. משם פנו ימינה, מדובר בכביש דו נתיבי, השון,
5 כאשר הם מבצעים נסיעה שגרתית "איטית", כדבריו. במהלך הנסיעה שוחחו על אברן אחיו של
6 העד. לדבריו, זו הייתה שיחה אמוציונאלית ובשל כך ערב זה חרס בזיכרוננו. הם ניהלו שיחה, הן
7 כדי כך הבהין, כי רכבים חולפים על פניהם כאשר הם נוסעים בנתיב הימני, ושוב הדגיש כי
8 הנסיעה הייתה "מאוד איטית" (שורות 6-8 עמ' 71). כשהגיעו לצומת זבולון, רכבים רבים הלפו
9 שם כיוון שזה היה יום חמישי, יום בו הרבה אנשים יוצאים לבלות. כאשר הגיעו לכביש המוביל
10 לצומת זבולון, בכה קצת ולכן הנאשם כל הזמן דאג לשתף אותו בדברים ולייעץ לו. בשלב מסוים,
11 מספר העד כי כאשר הגיעו לצומת, הנאשם אמר לו "איזה רכב פה צופר לי", ואז הנאשם עצר
12 בצד. הם עצרו בשול הימני, כשהגידת נעצרה מאחוריהם, כעבור דקה בערך הגיעה שוטרת מהצד
13 שלו וביקשה את הרישיונות מהנאשם. הנאשם, השיב לה "כן, מה קרה? קרה משהו?" והיא
14 ביקשה את הרישיונות כתגובה. כאשר הוא שאל מה העניין היא השיבה כי נהג במהירות מופרזת
15 של 217 קמ"ש. העד ממשיך ומעיד כי כאשר שמעו זאת היה הדבר "כמו ברוק ביום בהיר",
16 כלשתו, לדבריו זה היה הזוי להלוטין מבחינתם, כיוון שנסעו במהירות נורמאלית. עוד מעיד כי
17 אף עקפו אותם רכבים.
18
19 העד ציין, כי הנאשם והוא היו מאוד נסערים, והוסיף "אני שונא שמשקרים לי בפרצוף", טען כי
20 השוטרים לא נתנו לנאשם לומר מילה. לדבריו, השוטרת היא זו שדיברה והשוטר כתב את הדו"ח.
21 כאשר ביקשו מהשוטר לעצור ולהקשיב למה שיש להם להגיד, השוטרת אמרה: "מעכשיו אתה
22 והוא שותקים, לא רוצה לשמוע אתכם בכלל, לשחק" וזאת כאשר השוטר ממשיך לכתוב את
23 הדו"ח ואומר "תיכף תראה במה הדברים אמורים" (עמ' 71 שורות 28-32). הוא המשיך להגיד
24 לשוטרת דברים כמו "מה אתם בסדר? על מה אתם מדברים?" ומספר על הנאשם כי היה נסער
25 וניסה להתווכח אך השוטר לא התייחס והשוטרת לא איפשרה להם לדבר. עוד סיפר כי כאשר
26 ישבו ברכב, הוא הביע תמיהה מוחלטת ומספר כי הנאשם שאל אותו "מה הם נורמאלים?" והוא
27 עצמו חשב כי כל הדבר הזה הזוי, זה רכב שנלקח על מנת להתרשם מחברת סוכרר. הם המתונו

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

26 מאי 2011

תת"ע 2233-12-08 מדינת ישראל נ'

1 לקצין המשטרה אשר הגיע למקום. הוא לא ראה את הקצין, הוא ישב באוטו, ראה אדם מבוגר על
2 אורח' שהגיע לאחר הרבה זמן. הנאשם חזר לרכב, מהשיחה עם האדם שהיה לבוש באורח', סיפר
3 שפסלו לו את הרישיון והוא היה צריך להחליף אותו בנהיגה ולכן הוא נהג עד לביתו ומשם חזר
4 ברגל לביתו שלו (עמ' 72 שורות 10-21).

דין והכרעה:

7 גדר המחלוקת עפ"י תשובת הנאשם לכתב האישום התמקדה בשאלת דיוק המדידה. כתשובה
8 לעובדות כתב האישום הבהיר הסנגור, כי הנאשם כופר במהירות המיוחסת לנאשם. לא הועלתה
9 כל טענה ביחס למהימנות מכשיר הדבורה. עם זאת, במהלך חקירת עדי התביעה ניסתה ההגנה
10 לתקוף גם את מהימנות מכשיר הדבורה. דא עקא, כי ההגנה לא הגישה הוות דעת נגדית לזו של בן
11 הרואה, היא לא הניחה תשתית ראיתית כלשהי שיהיה בכוחה לפגום בממצאי הוות דעתו של בן
12 הרואה ובמסקנותיו ואף לא ערערה בחקירה הנגדית את הוות דעתו.

14 בסיכומיה התמקדה ההגנה בטיעוניה בדבר אי התקיימותם של התנאים הקבועים בפסיקה כאשר
15 לדיוק מדידת מהירות המבוצעת באמצעות מכשיר הדבורה וכן בחוסר מהימנותו של השוטט
16 מפעיל הדבורה.

18 לפיכך, בהעדר ראיה לסחור ומשלא הופרכו מסקנותיו של בן הרואה בכל הנוגע למהימנות מכשיר
19 הדבורה, הנני קובע כי מהימנות מכשיר "הדבורה" במקרה הקונקרטי שבפני הוכחה מעל לכל ספק
20 סביר.

22 יוצא איפוא, כי השאלה הדרושה הכרעה בענין שבפני היא שאלת אמינות המדידה שבוצעה
23 לנאשם.

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

26 מאי 2011

תת"ע 2233-12-08 מדינת ישראל נ'

טרם שאבתן את עובדות המקרה שבפני, אציג את ההלכות הנוהגות בסוגיית מדידת מהירות
באמצעות מכשירי מדידה אלקטרוניים, בכלל, ואת הנאי ביצוע המדידה באמצעות מכשיר
הדבורה, בפרט. על רקע הלכות וכללים אלה אבתן את עובדות המקרה הנדון.

מדידת מהירות באמצעות מכשיר מדידה אלקטרוני- המיתווה הנורמטיבי:

התנאים לביצוע מדידת מהירות אלקטרונית תקינה הותוו בע"פ 5345/90 אברהם בראונשטיין נ'
מדינת ישראל, פ"ד מו (5), 40, 51-50 (1992) (להלן: "פרשת בראונשטיין") שם נדרש ביהמ"ש
העליון לקביעת קריטריונים אחידים בסוגיה זו.

נקבעו שלושה תנאים עיקריים:

(א) על התביעה להוכיח כי המכשיר היה תקין בעת הפעלתו.

(ב) על התביעה להוכיח כי המכשיר הופעל על ידי שוטר מיומן.

(ג) על התביעה להוכיח כי המכשיר הופעל כראות על ידי המפעיל ובתנאי שטח המבטיחים כי
המכשיר מדדוה את המהירות הנכונה וללא שיבושים.

באשר לתנאי הראשון, נפסק כי על התביעה להוכיח כי המכשיר היה תקין בעת הפעלתו. המינימום
הנדרש לצורך זה הוא ראיה שהשוטר המפעיל בדק את המכשיר ומצאו תקין לפני צאתו למשמרת
ואחרי סיומה. בדיקה זו כוללת בדיקה על ידי הפעלת המתגים כמפורט בחוברת הנוהל, בדיקת
קולנים המפורטת בחוברת הנוהל. שתי בדיקות טעונות רישום ביומן ההפעלה. בית המשפט
הבהיר, כי כלל בתנאים הללו את הבדיקה התקופתית שיש לערוך למכשיר המדידה אם כי הדגיש כי
"בדיקה כזו אכן רצויה היא ואף דרושה" אך אין היא חייבת להיות חלק ממערכת הראיות של
התביעה.

באשר לתנאי השני, על התביעה להוכיח כי המכשיר הופעל על ידי שוטר מיומן. על התביעה

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 2233-12-08 מדינת ישראל נ'

26 מאי 2011

1 להראות מהם פרטי הכשרתו וניסיונו של השוטור המפעיל. נקבע, כי שאלת מיומנותו של השוטור
2 היא שאלה שעל בית המשפט לענות בה לפי הראיות שבפניו.

3 באשר לתנאי השלישי, על התביעה להוכיח כי המכשיר הופעל כיאות על ידי המפעיל ובתנאי
4 שטח המבטיחים כי המכשיר מדדו את המהירות הנכונה וללא שיבושים.

5 בית המשפט העליון הרגיש, כי רשימת התנאים שעל התביעה להוכיח כוללת הוכחת גורמים
6 שליליים. עם זאת, סייג את קביעותיו והבהיר כי הרשימה הנ"ל איננה רשימה סגורה ובלשוננו של
7 כב' השופט מלך ד"ל:

8 "הרשימה הנ"ל איננה רשימה סגורה. אין זה מן הנמנע שבעתיד יגלו המדע והנסיון כי קיימים
9 גורמים נוספים היכולים להשפיע על דיוק המדידה של המכשיר ובעטים תדרשנה ראיות נוספות.
10 הרשימה מייצגת להשקפתי את המצב כפי שהוא היום" (שם, פסקה 9 (ב) לפסק הדין).

11

12 בהקשר זה יזעור, כי בפסיקה אחרונה שניתנה בבתי משפט שלום לתעבורה ובתי המשפט המחוזי
13 בנושא מדידת מהירות באמצעות מכשירי מדידה אלקטרוניים, נקבע כי על התביעה להוכיח
14 שהמכשיר כויל כדן כחלק ממערך הראיות שנועד להוכיח את דיוק המדידה. אולם, בשאלה זו
15 קיימות החלטות סותרות בבתי המשפט המחוזי. בעוד בתי המשפט המחוזי בבאר שבע ובמחוז
16 המרכז סוברים כך (ראו לדוגמא: ע"פ 5355/08 (ב"ש) מדינת ישראל נ' עמיקם לרין (טרם
17 פורסם); ע"פ 16753-04-10 (ב"ש) מדינת ישראל נ' עיסה (טרם פורסם); ע"פ (ב"ש) 4556/07
18 בעניין מדינת ישראל נ' דומב בילה (טרם פורסם); עפ"י (מחוז מרכז) 9534-06-08 דריון נ'
19 מדינת ישראל (טרם פורסם), ניתנה בימים אלה החלטה בבית המשפט המחוזי בחיפה, במסגרת
20 ערעור על החלטת מותב זה, לפיה אי ביצוע כויל במעבדה מוסמכת אינו אלא "פגם טכני אשר אינו
21 משפיע על דיוק המדידה" ודי למדינה שתעמוד בתנאים שנקבעו בפרשת בראונשטיין כדי לצאת
22 ידי חובתה בהוכחת העבירה (ראו עפ"י 5478-10-10 (חי') מדינת ישראל נ' דיגמל (טרם פורסם).
23 מיום 3.5.11 יצוין, כי מותב זה קבע, על סמך הנאמר בפרשת בראונשטיין, כי רשימת התנאים
24 שנקבעה בפרשת בראונשטיין איננה רשימה סגורה, ולפיכך, קיים פתח להיווספותם של תנאים
25 נוספים ככל שהמדע או ניסיון החיים יחייבו זאת, ולאור ההתפתחויות שחלו בשטח זה במדע,
26 ביצוע כויל עפ"י תורת המדידות המדעית במעבדה מוסמכת, הינה חובה החלה על המדינה. כן

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

26 מאי 2011

תת"ע 2233-12-08 מדינת ישראל נ'

- 1 נפסק, כי קיימת חובת כיוול מכה תוראות סעיף 1 לחוק יסודות השפיטה עפ"י נורמות הלקוחות
2 מהמשפט העברי. ראו: ת"ת (ת"י) 3843-12-09 מדינת ישראל נ' דיגמל (טרם פורסם).
- 3 כך או כך, סוגיית חובת כיוול מכשירי המדידה במעבדה מוטמכת כחלק ממערך ראיות התביעה,
4 טרם לובנה די צורכה בבית המשפט העליון, ולעת הזאת היא תלויה ועומדת להכרעתו.
- 5 הנה כי כן, התנאים שקבע בית המשפט העליון בפרשת בראונשטיין מדברים על מהימנות
6 המדידה. באשר לאמינות המכשיר המודד, לא נקבעו מסמרות בפרשת בראונשטיין מהטעם
7 הפשוט שנושא זה לא הועמד במוקד הערעור.
- 8 נושא מהימנות מכשיר המדידה שב ועלה על שולחנו של בית המשפט העליון למעלה מעשור
9 לאחר פרשת בראונשטיין, בפרשת לוי-עטיה (ע"פ 4682/01 ורע"פ 2216/01 גבראל לוי ומשה
10 עטיה נ' מדינת ישראל (2003)). בפרשת לוי-עטיה נקבע, כי אמינות מכשיר המדידה (באותו ענין
11 דובר בממל"ז) אינה עוד בספק, והיא משום שאמינותו של מכשיר המהירות חורה ועמדה בכור
12 ההיתוך של הביקורת השיפוטית ויצרה הלכה ולמעשה, 'מסה קריטית' של בהינה שיפוטית, אשר
13 אישרה את אמינותו, והובילה לקביעת חזקה עובדתית בדבר אמינות המכשיר. אמינות זו התבססה
14 על מסה קריטית של ביקורות שיפוטיות בארץ ובהג"ל אשר בחנה את מהימנות המכשיר. עוד פסק
15 ביהמ"ש העליון, כי כל הכופר באמינות מכשיר המדידה הנטל עליו לסתור ולהראות את חוסר
16 אמינותו של מכשיר המדידה. פסיקה זו של ביהמ"ש העליון התייחסה כאמור למכשיר מדידה
17 אלקטרוני מסוג ממל"ז.
- 18 מהימנות מכשיר ה"דבורה" טרם נבחנה בבית המשפט העליון ובכל הנוגע למכשיר זה לא ניתן
19 לומר כי קיימת 'מסה קריטית' כלשון ביהמ"ש העליון בפרשת לוי-עטיה, אשר בחנה את מהימנות
20 המכשיר. עם זאת, מהימנות המכשיר נבחנה לעומק בערכאה הדיונית וזאת לאחר שבית המשפט
21 לתעבורה שמע עדויות מומחים וקבע על יסודן את אמינות מכשיר ה"דבורה" ואמינות המדידה
22 המבוצעת על ידו. על יסוד כל אלה קבע בית המשפט, כי "מכשיר ה"דבורה" הינו מכשיר אמין
23 ומדויק לצורך מדידת מהירות נסיעתו של כלי רכב" (ת"ת (ב"ש) 5729/08 מדינת ישראל נ' ציטרון
24 צבי, (2009) (להלן: "פס"ד ציטרון").
- 25

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

26 מאי 2011

תת"ע 2233-12-08 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

עם זאת, קבע בית המשפט בפרשת ציטרון, כי לצורך מהימנות המדידה על התביעה להוכיח מס' תנאים כפי שאלה נקבעו בפסק הדין. יצוין, כי משטרת התנועה אימצה את קביעותיו של בית המשפט בעניין ציטרון ועדכנה את נוהליה בהתאם ואף שינתה את טפסי העבודה הנוגעים לרישום דו"חות באמצעות מכשיר ה"דבורה" (ראו חוזר תביעות 11-09).

התנאים שנקבעו בפס"ד ציטרון לצורך וידוא דיוק המדידה הם כדלקמן:

א. יש לקזז 3 קמ"ש מכל מהירות עליה מצביע מכשיר ה"דבורה" כמהירות נמדדת.

ב. כדי להבטיח את תקינותו ומידת דיוקו של מכשיר ה"דבורה", צריכה המדינה להוכיח כי המכשיר עבר ביקורת תקופתית שנתיית (לפחות פעם אחת בשנה).

ג. תובה על המדינה להוכיח כי השוטף המפעיל עבר הכשרה בקורס מסודר להפעלת המכשיר.

ד. תובה על המדינה להוכיח כי השוטף ביצע בדיקות תקינות למכשיר (5 בדיקות בסה"כ) בתחילת המשמרת ובסיומה. דף הבדיקות חייב להיות חלק מראיות התביעה בתיק לצורך הוכחת תקינות המכשיר.

ה. השוטף המפעיל חייב לתאר בדו"ח את המצב בו נמדד רכב המטרה (כלומר: רכב מורד בתנועה או נייה, רכב המטרה בתנועה נגדית או באותו כיוון תנועה, סוג האנטנה שנבחרה: קדמית או אחורית ותאור ההיוונים שקיבל השוטף מצג המכשיר בזמן המדידה.

ו. כדי להבטיח כי רכב אחר (ובכלל זה רכבת, משאית, אוטובוס או כלי רכב אחר) אינו נוסע במקביל לרכב הנמדד ובכיוון נסיעתו, חייב לוודא השוטף המפעיל (ולציין זאת מפורשות בכתב) כי בטווח של 50 מטר לפחות משני צידי הכביש בשעת המדידה לא היתה תנועה של כל כלי רכב מכל סוג אשר נע בכיוון הנסיעה של הרכב הנמדד.

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

26 מאי 2011

תת"ע 2233-12-08 מדינת ישראל נ'

דיון ויישום ההוראות הנורמטיביות:

להלן אפנה ליישום כללי ההלכה הפסוקה על המקרה הקונקרטי שבפני.

כפי שכבר קבעתי לעיל, שאלת מהימנות המכשיר הוכחה במקרה הקונקרטי שבפני. כאשר לתקינתו, לפי חומר הראיות שבפני הוכח כי מכשיר ה"דבורה" הספציפי היה תקין בעת מדידת המהירות. המכשיר עבר ביקורת תקופתית ביום 31/7/08 כעולה מתעודת עובד הציבור ת/1. בטופס הביקורת התקופתית ת/7 פורטו הבריקות השונות שנערכו למכשיר ה"דבורה" נשוא תיק זה. מיפרט בדיקות זה תואם את המיפרט הנכלל בחוות דעתי של בן הרואה המבוססת על הוראות היצרן. כמו כן, עולה מהראיות כי המכשיר עבר טיפולים שונים כעולה מכרטיס המכשיר ת/6. בין התאריכים 24/8/08 ל- 23/12/08 לא נרשמה בכרטיס כל תקלה במכשיר.

נותר אם כן, לדון בהתקיימותם של שני התנאים המצטברים הבאים: א) מיומנותו של המפעיל ב) שמירה על כללי ההפעלה הבסיסיים כפי שנקבעו בפרשת ציטרון.

אדון בתנאים אלה כסדרם.

א) מיומנותו של המפעיל:

באשר למהימנות המפעיל, אקדים את המאוחר ואציין כבר עתה, כי הגם שהמדינה הוכיחה כי השוטט עבר הסמכה להפעלת מכשיר ה"דבורה", מעדותו בפני עולה כי השוטט לא היה מיומן די צורכו, כנראה, בשל הוסר ניסיונו אותה עת, וביצע שורה של שגיאות מהותיות במהלך האירוע. כפי שיפורט להלן.

השוטט המפעיל נשאל האם הוא מגדיר עצמו כשוטט מיומן, והשיב שהוא מוסמך להפעיל מספר מכשירים וביניהם מכשיר ה"דבורה", אותו הוא מפעיל בתדירות של אחת לשבועיים – שלושה ובזמנו, בעת האירוע, אינו זוכר במדויק אך חושב שמדי יום. ברם, השוטט אישר כי בתקופת רישום הדו"ח נשוא תיק זה היה "טירון", וכלשוננו: "באותה תקופה זה היה המכשיר מהירות הראשון שהוכשרתי עליו מעולם לא רשמתי דוחות מהירות..." (עמ' 26 שורה 20-21).

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 2233-12-08 מדינת ישראל נ'

26 מאי 2011

- 1
- 2 השוטר התבקש לספר לביהמ"ש את השלבים בהכנה למשמרת בתחנה, מתאר כי הוא מגיע, עושה
- 3 תורן, הותם על ציוד, מעמיס אותו לגיידת האישית ויוצא לשטח. באופן פרטני לגביי "הדבורה",
- 4 מבצע את הבדיקות הדרושות לדבורה, בדיקה עצמית בהפעלה, בדיקת משקט, בדיקת שיון עצר,
- 5 בדיקת לו-היי ובדיקת קולנים. כאשר נשאל למה כאשר הוא מפרט את הבדיקות, הוא נעזר בחומר
- 6 הכתוב שלפניו, השיב כי הוא נעזר כדי שלא לטעות, מאחר ואינו מפעיל את המכשיר בשנה וחצי
- 7 האחרונות בתדירות גבוהה והוא מבצע את הבדיקות לפי הוראות ההפעלה מאחר והן ארוכות
- 8 ומסובכות (עמ' 20 שורה 8-20).
- 9
- 10 כאשר לבדיקת הקולנים שגה השוטר, טען שיש 6 שלבים לבדיקת הקולנים וטען כי כאשר עושים
- 11 בדיקה של אנטנה קרמית הקולן הראשון הוא של 75 קמ"ש ולאחר מכן הקולן של ה- 30 קמ"ש,
- 12 אה"כ ביקש לתקן עצמו, אה"כ בכרטיס ההפעלה ולאחר שציין בו תיקן דבריו ואמר כי קודם ה- 30
- 13 קמ"ש (עמ' 38 שורה 9-13).
- 14
- 15 אציין, כי לכל אורך עדותו נעזר השוטר המפעיל בכרטיס המכשיר בו הצטייד לקראת עדותו וציין
- 16 בו לא אחת במהלך עדותו כאשר נדרש לענות על שאלות שונות, כגון בדיקות שיש לבצען
- 17 בתחילת המשמרת ובסיימה ומשמעות בדיקות אלה. הדוק, אינני מצפה כי שוטר מפעיל ידע
- 18 לרקלם בעל פה את משמעות הבדיקות כפי שנשאל ע"י ההגנה, אך מי שמעיד על עצמו שהוא
- 19 הפעיל מדי יום את המכשיר, מצופה ממנו שישלוט היטב במערך הבדיקות שיש לבצע במכשיר
- 20 מבלי שיעזר לצורך כך בחומר כתוב (מדובר ב- 5 בדיקות בסה"כ), ובוודאי שלא מצופה ממנו
- 21 שישגה שגיאה כה מהותית בסדר בדיקת הקולנים, סדר פעולה שנחשב אלמנטרי ביחס לבדיקת
- 22 מכשיר ה"דבורה" (ראה עדותו של מומחה התביעה מר בן הרואה).
- 23
- 24 אין בדו"ח שערך השוטר ציון מהו מצב התנועה בכביש, הוא לא ציין את המרחק שעבר עד שעצר
- 25 את הרכב הנאשם, הוא נשאל למה לא ציין זאת והשיב כי הוא לא זוכר אם היה או לא היה עומם.
- 26 כאשר לציון המרחק בו עצר את רכב הנאשם, לדבריו, הבין בדיוק שגגה והיה צריך לעשות
- 27 (עמוד 22 שורה 9).

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 2233-12-08 מדינת ישראל נ'

26 מאי 2011

1
2 השוטר אישר כי המקום בו אכף מהירות, הוא מקום השוץ מאוד (עמ' 25 ש 8). הוא אף ציין כי
3 הסתתר היטב במפרצון בו עמד לאור הצמחיה במקום ולכן היה בלתי נראה לנהגים. עם זאת, העיד
4 כי שמר על קשר עין רצוף מהרגע בו מדד את הרכב של הנאשם (עמ' 22 שורה 8). כאשר הופנה
5 להמונת המיקום בו עמד בנ/1 ונשאל כיצד ייתכן שעמד במקום בלי תאורה וצמחיה מסביב
6 והצליח לשמור על קשר עין רצוף עם רכב החולף במהירות כה גבוהה 217 קמ"ש, השיב השוטר,
7 כי דלק אחר רכבו של הנאשם תוך הפעלת המחבירים, הנאשם בלם בתריקת בלמים האט את
8 מהירות נסיעתו ולא הגיע אף רכב מאחוריו. ברם, התיאור האמור, והכוונה בעיקר לבלמת החירום
9 שעשה לדבריו הנאשם, לא בא זכרה בדו"חות שערך השוטר. כשנשאל מדוע אין זכר לדברים
10 אלה, עליהם הוא מעיד בבית המשפט כמעט שנתיים לאחר האירוע, השיב: "מהתרגשות כנראה
11 שכחתי ומאו למדתי והשכלתי ואני רושם" (עמ' 22 ש 26).

12
13 באשר למקום עמידת הניידת רשם השוטר, כי עמד עם הניידת בקילומטר 49.1 כאשר בפועל אישר
14 כי מיקום זה אשר צויין על ידו בדו"ח אינו נכון (עמ' 26 שורה 15). הוא ציין כי בזמנו לא ידע
15 שעליו לציין קילומטר מדויק עכשיו יודע כי "למד" מאז. מעיד כי היום מבין שעמד בקילומטר
16 49.3 בערך כיוון שקילומטר 49 זהו מקום מסוכן לעמוד בו. לדבריו, באותה עת לא ידע הרבה
17 דברים שצריך לעשות ומאו המיק לקחים (עמ' 36 שורה 24-25).

18
19 השוטר העיד וידע למסור פרטים מאוד קונקרטיים ביחס לרכבו של הנאשם, כמו: סובארו 4B
20 מנוע 3000, למרות שכל אלה לא בא זכרם בדו"חות שערך. על כך נשאל מדוע לא ציין זאת בדו"ח
21 שערך, תשובתו הייתה "מטעמי התלהבות", שכן, מדובר במהירות הריגה וייתכן שלא היה מרוכז
22 בחלק האחרון של האכיפה, זה "אירוע הריג" אמר השוטר. עם זאת, באותה נשימה אישר כי מאז
23 דוח זה ערך הרבה יותר מ-500 דוחות (עמ' 12 שורות 10-3).

24
25 בית המשפט הבחין באי התאמה או טעות נוספת במהלך עדותו של השוטר שעלתה מהשוואת
26 זיכרון הדברים להפעלת מכשיר הדבורה לבין דו"ח הנסיבות. בזיכרון הדברים צוין, כי מכשיר
27 ה"דבורה" היה בניידת 14811 ואילו בדוח הנסיבות ציין כי המכשיר מותקן ברכב 14817. השוטר

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

26 מאי 2011

תת"ע 2233-12-08 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 השיב, כי המדובר בטעות סופר וכי הוא בדרך כלל עובד עם ניידת 811, זה הרכב שהיה צמוד אליו
2 ובאותה משמרת, נתנו לו רכב אחר, ובעקבות טעות סופר רשם 811 ורק בנסיבות שם לב ורשם
3 ניידת 817. הנכון הוא 817 וזה נכון גם לגביי יומן ההפעלה.

4
5 השוטר ציין, כי רשם את תגובתו של הנאשם ע"ג הדו"ח. הנאשם הכחיש תוכן דברים אלה.
6 מסתבר כי השוטר לא איפשר לנאשם להתוודע על הדו"ח לשאלה מדוע לא איפשר לו להתוודע על
7 הדו"ח השיב השוטר: "מכה האינרציה אני לא נותן לאף אחד להתוודע על דוחות כי אני לא נותן
8 לאף אחד את העט שלי. אני נותן את הדוח ביד. אני מתנצל" (עמ' 38 שורות 26-28).

9
10 כסיכום ביניים, אציין כי עולה ברורות שהשוטר המפעיל לא היה מנוסה דיו בעת רישום הדו"ח
11 לנאשם. הוא שגה שגיאות מהותיות רבות כפי שהראיתי לעיל והוא אף הודה בכך. הוא העיד על
12 נתונים שאין להם זכר בהומר הראיות וניסה לתרץ מחזלים רישומים מהותיים שונים בעדות
13 מאוחרת, כבושה. אין בידי לקבל זאת. לא מתקבל על הדעת כי שוטר אשר עורך מאות דוחות יוכל
14 אחרי כמעט שנתיים מאז ערך את הדו"ח לתקן דוחות שערך ולהוסיף לראיות מה שלא היה בהן
15 מלכתחילה תוך הפתעת ההגנה בגרסאות ונתונים אשר כאמור לא היו בהומר הראיות (ראה: סעיף
16 77 (א) לחוק סדר הדין הפלילי).

17
18 אך בכך לא סגי, השוטר כשל ביישום פראמטרים מהותיים נוספים בביצוע המדידה כפי שאראה
19 להלן.

20
21 **ב) שמירה על כללי ההפעלה הבסיסיים כפי שנקבעו בפרשת ציטרון:**

22 לשאלת ביהמ"ש האם השוטר מודע למגבלות שקיימות על פי הפסיקה באכיפה באמצעות מכשיר
23 ה"דבורה". תשובת השוטר הייתה כי דברים אלה מופיעים במוזכר החדש, מדובר בתנועה ורכבת,
24 אם עבר כלי טיס במקום, שיש לציין את תוואי השטח, הררי או מישורי וכי צריך להמתין כ-3
25 שניות על מנת שהמהירות תהיה יציבה בצג המכשיר. כאשר התבקש לאשר אם בדק התקיימותם
26 של הנאים אלה, העיד כי לא זכור לו אם בדק את כל הפרמטרים ביום האירוע וכי זה לא היה חלק
27 מהוראות ההפעלה של המכשיר, לפי "מה שהוא זוכר". (עמ' 12 שורה 29 וממשיך לעמ' 13 עד

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

26 מאי 2011

תת"ע 2233-12-08 מדינת ישראל נ'

- 1 שורה 2). די היה בספק זה, שנוצר עקב עדותו של השוטור, כדי להורץ את דינה של המדידה
2 שביצע השוטור. בהינה מעמיקה יותר מלמדת כי מסקנה זו מעוגנת היטב בחומר הראיות, כפי
3 שנראה להלן.
4
5 השוטור נשאל קונקרטי האם המחין כ-3 שניות מהרגע בו הופיעה המהירות של רכב המטרה של
6 הנאשם והשיב: "זה לא נדרש ממני או ואני לא זוכר" (עמ' 34 שורה 8). יצוין, כי גם קודם לכן
7 בעדותו, כאשר נשאל על האופן בו מדר את רכב הנאשם העיד כי להץ על כפתור הנעילה LOCK
8 ומיד לאחר מכן על כפתור ה-X והסביר שהדבר "לוקח חצי שניה או שניה" (עמ' 27 שורה 13).
9
10 השוטור לא ציין כי יש עקומה במקום בו הפעיל את המכשיר, השיב כי זה דבר שלא נדרש בו, גם
11 היום ולכן לא ציין זאת (עמ' 34 שורה 12).
12
13 העד הסכים עם הטענה כי לא ניתן היה לראות בלילה אם היו רכבים בדרך הלא סלולה הצמודה
14 למקום בו אסף את המהירות. עוד הסכים, כי אכן לא זוכר אם היו רכבים בנתיב הנגדי בזמן, לא
15 ציין את זה, דבר שהיום לדבריו הוא מקפיד לציין.
16
17 עוד חוסיף ביחס לתזואי השטח במקום, כי במקום שדות מצד ימין ושמאל ובדיוק היכן שעמד,
18 מאחוריו בצד ימין, והו טוף רכס של הר כך שאינו מעריך שיש רכב שנסע על ההר. נשאל על ידי
19 התובעת, כי בהתבסס על כך שהיא יודעת שראה את המקום, איזה כלי רכב יכולים לנסוע בשרות
20 מימין במקום בו עמד. ההגנה לא התנגדה לשאלה זו למרות שמדובר בהערכה או השערה לגבי
21 מצב דברים. השוטור השיב שרכב פרטי יכול לנסוע שם, אך טען כי במהירות מאוד נמוכה
22 "טרקטור או ג'יפ במהירות נמוכה" (עמ' 13 שורות 9-14). עם זאת, הבהיר כי משאית או
23 אופנוע יכולים לנסוע שם, לדבריו, יותר סביר שאופנוע, הוא לא מעריך שמשאית יכולה לנוע שם.
24 אך הוא לא מכיר ממש טוב את השביל. הוא אישר כי היה עליו לציין את הדברים בדו"ח וגם עניין
25 זה של רכב אחר הנמדד נוסע בכיוון נסיעתו לא ציין בדוח.
26

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 2233-12-08 מדינת ישראל נ'

26 מאי 2011

יצוין כמפורט לעיל, כי מעדותו של השוטר עולה שהוא עמד במפרצון מוסתר היטב, במקום צמחיה, בין הכביש לבין השטח יש שיח מאוד גדול, צמחיה צמודה לכל המעקה, עד לתחילת הירידה (שורות 29-32 עמ' 13). בנוסף, אישר קודם לכן, כי המקום בו עמד שריר בעלטה גמורה. מכאן, החשש הוודאי כי השוטר לא יכל (גם אם רצה) לוודא כי אין תנועה בצדדי הכביש בו ביצע את האכיפה.

באשר לשמירת קשר עין במרחק של 50 מ' לצדי הרכב הנמדד, השיב השוטר כי לא נאמר 50 מ', נאמר סביב שטח ההפרדה, צריך לרשום תנועה של כלי רכב מימין ומשמאל. דבר אשר אינו מתיישב עם הנחיות המומחה בן הוואה כפי שגם באו לידי ביטוי בענין ציטרון.

די בפגמים שהראתי לעיל כדי לשמוט את הקרקע מתחת למדידה שבוצעה, אך מעבר לאלה, בבחינת למעלה מן הדרוש, אציין, כי קיים קושי של ממש בהסתמכות על גרסת השוטר המפעיל ומתן אמון בגרסתו. למסקנה זו הגעתי על רקע בחינת עדותו של השוטר ותגובותיו כפי שהשחקפו במהלך עדותו למשמע תגובותיו לצילומי וידאו (ראיות ההגנה) בהם הוא תועד במהלך עבודתו על נידת ה"דבורה" ונוכח תוכנם של צילומים אלה.

טעמים נוספים - ספק בגרסת השוטר המפעיל:

אקדים ואבהיר לקורא, כי הנאשם ערך צילומי וידאו רבים לשוטרי התנועה המפעילים את מכשיר הדבורה והתמקד בעיקר במקום בו עמד השוטר כאשר ביצע את המדידה ביחס אליו (כביש 70) ובשוטר המפעיל מר אייל שידן שמדד אותו. לבית המשפט הוגשו ע"י ההגנה עשרה דיסקים נושאי שעות צילום רבות. אעיר, כי למרבית הצילומים אין ערך נפקות ראיותית לנדרשו. ברובם, מבצע הנאשם עצמו קריינות וכרשנות לתמונות הניצפות ומבקש מהצופה להסיק מסקנה כזאת או אחרת. כך למשל, מצלם הנאשם אורח בעלטה גמורה ומציין כי רואים רכב שלא היה בודד בנתיב נסיעתו והניידת דולקת אחריו והר"ה שנרשם לא היה חוקי. במקומות אחרים מתייחס הנאשם לניידת מסוימת ונוקב במספרה אך אין לכך עדות אובייקטיבית בצילומים, כך גם לגבי שעות ותאריכים בהם נקב "בקריינות" המלווה סרטונים אלה. יחד עם זאת, ישנם מס' צילומים שבחרתי ליתן להם משקל ואלה הצילומים בהם נראה השוטר המפעיל. כאמור, במהלך המשפט התרתי,

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 2233-12-08 מדינת ישראל נ'

26 מאי 2011

- 1 לבקשת ההגנה, הצגת מס' חלקים מהסרטונים כדי לעמת את השוטר עם תוכנם, אך מרבית
2 הסרטונים הוגשו לבית המשפט כראיה עצמאית. המשך דיונונו כאן יסוב סביב אותם קטעים
3 רלבנטיים הנוגעים לשוטר המפעיל.
4
5 בסרטון הראשון מיום ה-6.11.09 נראה השוטר המפעיל מגיע לניידת עם שוטרת, הוא נשאל
6 והשיב כי מזהה עצמו. נשאל על מהלך הדברים בסרטון, האם מדובר בתחילתה של משמרת או
7 בסימטה, והשיב כי הוא אינו יודע. הוא נשאל האם זהו המקום בו בדרך כלל עושה את הבדיקה,
8 השיב כי מה שנראה בסרטון זהו הכניסה מצד ימין לשלוחה, זהו מבנה ארוך והמשל"ט נמצא
9 לקראת האמצע, שם הוא מבצע בדרך כלל את הבדיקות. הואיל ובסרטון הוא לא ניצפה עוצר
10 במשל"ט לביצוע הבדיקות, הוא נשאל האם זוהי יציאה למשמרת, הוא השיב כי כלל לא ידוע אם
11 הפעיל באותו יום את הדבורה והוסיף כי כלל לא ברור שעשה את הבדיקה בשעה הזו, ייתכן ועשה
12 לפניו או אחרי. יודגש, כי העד מיוזמתו כיוון לעניין הבדיקה ועל כך נשאל מהיכן הוא הסיק כי
13 מיהו כיוון לכך שלא עשה את הבדיקה ולכך הוא השיב כי ייתכן שיש זיכרון דברים של אותה
14 משמרת.
15
16 בסרטון מיום 7.11.09, נשאל האם מזהה עצמו, תחילה השיב שלא בטוח לאחר מכן אמר שהוא
17 מזהה. בהמשך נראה סרטון נוסף אשר צולם בכביש 70, ק"מ 49.5, נשאל האם הוא מזהה את
18 האורות אשר מצולמים שם והאם זהו מצב התנועה אשר הוא אסף, לכך השיב בשלילה ועמד על
19 כך שרכבו של הנאשם היה רכב בודד בכיוון נסיעתו.
20
21 כאשר נטען כלפיו ביחס לשני המקרים בהם צפה, כי לא ביצע את הבדיקות כשיצא למשמרת,
22 תשאל האם ייתכן והיה לחוץ באותו יום, חש בהתרגשות, העד השיב כי הוא לא מבין כיצד
23 מסיקים שבמשמרות אלה הפעיל את מכשיר הדבורה וכיצד ניתן להסיק שזוהי תחילת משמרת.
24 עוד הוסיף, כי כלל לא צריך לעשות בדיקה לא בתחילת המשמרת ולא בסיום המשמרת, אלא
25 עורכים את הבדיקה ברגע שרוצים להתחיל לעבוד, ניתן לעשותה בכל מקום.
26

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

26 מאי 2011

תז"ע 2233-12-08 מדינת ישראל נ'

בסרטון אתר שהוצג בפני השופט המפעיל, נראה השופט נכנס לרכב ויוצא מן התחנה מבלי
שהתעכב לביצוע הבדיקה במשל"ט, ולכן נטען כלפיו ע"י הסניגור כי ניתן להסיק כי לא ביצע את
הבדיקות. העד הגיב כי אם צולם לדוגמא בשעה 10:05 וביצע את הבדיקה בשעה 10:00 מן הסתם
שהדבר לא יראה בצילום. ברם, תשובה זו מעוררת קושי שכן, על פי עדותו של העד נטען כי
בדיקה אורכת כ-15 דקות. מעבר לכך, ביהמ"ש ביקש הבהרה מהעד נוכח הקשיים שעלו מעדותו
בנקודה זו, שכן בסרטון נראה כאילו הוא רק החל את המשמרת. השופט השיב לביהמ"ש, כי אכן
סביר להניח שהחל את המשמרת אותה עת, אך אין הדבר מעיד על כך שלא ביצע את הבדיקות.
נוכח תשובה זו נאמר לו כי על סמך דבריו שלו עצמו הוא מבצע את בדיקותיו במשל"ט, מה גם
שהוא אישר שהוא החל את המשמרת, ולמרות זאת, נראה בסרטון שהוא עוזב את התחנה מבלי
לעצור במשל"ט. העד השיב, כי הוא נכנס לניידת לבר ולא יצא לאכיפה אלא, כנראה, לאסוף
מתנרב, ושיער שכנראה ביצע את הבדיקה במקום אחר. כאשר אמר לו הסניגור כי אם יראה לו
באותו יום אותו כי רשם מיזכר כי אכן ערך את הבדיקה בתחנה למרות שבסרטון רואים בבידור
שהוא לא ערך אותה, ומה יאמר על כך, השיב העד על כך "כנראה אני שקרן" (שורה 31 עמ' 32).
לשופט הוצג דו"ח מהירות שערך - 2/1, לאחד ג'ואל מהמוד. מוצג לשופט סרטון, נטען כלפי
השופט כי ניתן לראות ששוב הוא יוצא בתחילת משמרה מבלי לערוך בדיקות כלל ואילו בזיכרון
דברים של אותו הדו"ח מצוין על ידי השופט כי באותו תאריך, 19.6.09, בשעה 22:00 ביצע
בדיקות תקינות בתחילת משמרת, השופט התבקש להגיב לכך ואמר תחילה כי אינו מזהה את עצמו
בסרטון, רק בהמשך הוא אישר כי הוא השופט הנראה בסרטון. הוא זיהה את עצמו הולך לחזית
הרכב ואז פותח את הדלת האחורית והוא מוסיף ומתאר את מה שנראה בסרט, כיצד הניח ניירת
על דלת תא המטען (הבאג'), ואז אמר, כי ייתכן ובאותה עת לא התעסק עם מכשיר הדבורה. על
כך נשאל, מתי אם כן כתב את 2/1 והשיב את התאריך והשעה הנקובים בדו"ח, לעניין זיכרון
הדברים אשר מעיד כי ערך בדיקות בזבולון, משיב כי בשעה 22:00 בתאריך האמור. נשאל האם
ייתכן כי באותו יום שכח לבצע את הבדיקות משיב כי סביר להניח שלא, אך הוא רק בן אדם
ומציין כי כבר נשאל על כך קודם (עמ' 33 שורה 1-5).

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 2233-12-08 מדינת ישראל נ'

26 מאי 2011

1 עדותו של השוטר המפעיל הייתה קשה בעיניי. כפי שהראתי לעיל, השוטר שגה במס' רב של
2 נקודות מהותיות וניכר כי כלל לא היה מיומן בהפעלת המכשיר ואף לא בהפקת דו"חות המשקפים
3 הלכה למעשה את הנתונים בשטח. ברם, הקטעים בהם צולם המחישו לבית המשפט כי השוטר
4 מנסה להרחיק עצמו מכל מחדל ויהי מה. כאשר נראה בבירור בסרטון, הכחיש תחילה כי זה הוא,
5 ורק כאשר היה ברור למדי כי זה הוא, חזר בו ואישר זאת. טענותיו בביצוע בדיקה ליד המשל"ט
6 התברר כחסרות שחר נוכח הצילומים שהוצגו. כאשר נראה בבירור כי כלל לא בוצעה בדיקה טען
7 כי יתכן שאת בדיקה זו ביצע טרם שהחל הצילום, כאשר עומת עם גרסתו לפיה הבדיקה אורכת 15
8 דקות, טען באופן סתמי שכלל לא ברור שלא ביצע את הבדיקות. בנוסף, טען שאין כל הסיבות
9 לביצוע הבדיקות בתחילת משמרת וסיומה אלא יש לעשותן רק כשמתחילים לעבוד וניתן לעשות
10 זאת בכל מקום. טענה המעידה יותר מכל על חוסר מיומנותו.

11
12 אמת, הצילומים לא קונקלוסיביים, אך שילובם בפסיפס הראיתי שבפני בית המשפט, בצירוף
13 תגובת השוטר המפעיל ותגובותיו להטחת הדברים בפניו כפי שזכורות היטב לבית המשפט, מטים
14 את הכף בבירור לכיוון תמיהה רבתי ואף מעבר לכך ביחס לגרסתו של השוטר בדבר ביצוע
15 הבדיקות הדרושות. עד אני לכך, כי בסרטונים לא מדובר באותו יום בו יצא השוטר לאכיפה בחיק
16 שבפניי. אינני מביא את הדברים בהקשר זה אלא ביחס למהימנותו של השוטר המפעיל. אם שוטר
17 מפעיל מכשיר "רבודה" מעיד על עצמו כי הוא מיומן ומעדותו עולות סתירות ותמיהות רבות
18 כאשר למימנות זו ואף למהימנות דבריו שעה שבראיה אובייקטיבית ניצפים מחוליו והוא ממחר
19 להרחיק עצמו, ואם הוא סבור כי אין צורך לבצע את הבדיקות בתחילת משמרת ובסיומה אלא רק
20 בסמוך לביצוע אכיפה – אם אלה פני הדברים, יש לדידי נפקות רבה להתנהלות זו בהיותה סוג של
21 'מודוס אופרנדי' המאפיין את השוטר המפעיל והמעיד עליו. בנסיבות אלה, הגני קובע כממצא כי
22 לא אמינה עלי גרסתו של השוטר המפעיל לפיה ביצע כדבעי את הבדיקות הדרושות לצורך
23 האכיפה בחיק נדונו.

24

25

26

27

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

26 מאי 2011

תת"ע 12-08-2233 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

התייחסות לטענות הצדדים:

טענות המאשימה:

טענת המאשימה, כי הנאשם הודה במיוחס לו ומפנה הן לתגובת הנהג בדו"ח והן לדבריו בטופס השימוע ועל כן מבקשת ללמוד מהתבטאויות אלה כי הנאשם הודה בכך שנסע במהירות המיוחסת לו ולהרשיעו על סמך הודאות אלה. אין בידי לקבל טיעון זה.

כאמור, הבסיס להרשעה בעבירות מהירות הנמדדות באמצעי אלקטרוניים הם לפי כללי היסוד שהותוו בפרשת בראונשטיין, ובאשר למדידה שבוצעה במכשיר הדבורה, עפ"י הכללים שנקבעו בפרשת ציטרון. כך גם גורסת המאשימה. לפיכך, אם לא מתקיים אחד התנאים (וכאן לא מתקיימים שני תנאים מצטברים), לא יכולה להשתכלל עבירה. אמת, על דרך הכלל, להודאת נאשם משקל רב. כך וביתר שאת שעה שהדברים נאמרו בסמוכיות שהרי לפי הפסיקה יש ליתן להודאה בסיבות אלה משקל רב בהיותה תגובה טבעית ומיידית של הנאשם. דא עקא, כי אין בתיק זה הודאה. הנאשם לא הודה כי נסע במהירות המיוחסת לו. התבטאויותיו הינן לכל היותר ראשית הודיה. בעוד הודיה יכולה לשמש בסיס להרשעה אם ימצא לצידה 'דבר מה נוסף', ראשית הודיה עשויה אך להצטרף לראיות אחרות ולשמש תוספת ראיתית ויחד עמן להכריע את הכף לחובת הנאשם (ע"פ 216/74 מדינת ישראל נ' כהן פ"ד כט 1 352). יתרה מזאת, הודיה בתיק בו מיוחסת לנאשם עבירה נהיגה במהירות מופרזת וספציפית, הלוייה בקיומם של תנאים רבים ושונים, וזאת מכיוון שהמהירות המיוחסת לנאשם הינה פונקציה של פרמטרים מדעיים שונים, הנובעים מכלי המדידה, על מנת שהמדידה תשקף נכונה את מהירות נסיעתו של הנאשם (ראה עדותו עד והתביעה מר בן הודאה).

במקרה דנן, הנאשם מכחיש את תוכן התגובות שנרשמו מפיו, ונוכח חוסר המהימנות שייחסתי לשוטרי ולקושי שבקבלת דבריו, כפי שהובהר לעיל, ספק רב התגב לליבי באם הדברים שרשם לכאורה מפי הנאשם נרשמו כהווייתם. אזכיר, כי השוטרי סירב ליתן לנאשם את העט לחתום על הדו"ח "כי הוא לא נותן את העט שלו", כדבריו, וממילא לא יכל הנאשם לעיין בזמן אמת במה שכתב השוטרי. ברם, אפילו הייתי מגיה כטענת המאשימה, כי הדברים שנרשמו מפיו הן אכן

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 2233-12-08 מדינת ישראל נ'

26 מאי 2011

1 תגובותיו המדויקות והמלאות של הנאשם, מהווים דבריו, לכל היותר, ראשית הודיה אשר היה
2 בכוחה לקשור אותו לביצועה של העבירה. דא עקא, כי לצורך השתכללותה של העבירה
3 הספציפית המיוחסת לנאשם, לא די בראשית הודיה זו. כדי לבסס את מהירות המיוחסת
4 לנאשם, היה על המאשימה להוכיח תנאים נוספים אשר כאמור לא הוכחו. יובהר, כי אם השוט
5 היה רושם ומתעד את כל הדרוש תיעוד, כדבעי, ולא היה נכשל בכך כפי שהוא עצמו העיד, ומתוך
6 זאת בתירוצים שונים ומשונים כמו "מהתלהבות לא רשמתי" או "שכחתי" ותירוצים מביכים לא
7 ראויים נוספים, יתכן ובית המשפט יכול היה לסמוך על רישומיו וליתן להם את המשקל הראוי. כך
8 ראוי היה שיענה, במיוחד בתיק שהוא כה חמור. אך במציאות הקיימת בתיק זה, נוכח שלל
9 הפגמים בעבודתו של השוט והרף הראייתי הנדרש בפלילים, לא יכול בית המשפט להשתית
10 ממצא כלשהו על רישומי השוט. לפיכך, לא זו בלבד, שאין בפני בית המשפט הודאה לביסוס
11 הרשעה, אלא ששלל הפגמים עליהם הצבעתי לעיל ממוטט כליל את התשתית הראייתית בתיק זה,
12 ועל כן לא ניתן לבסס הרשעה במידה הנדרשת בפלילים לנאשם על סמך דברים שאמרו בדו"ח
13 ובהליך השימוע.

טענות ההגנה:

17 נוכח מסקנתי האמורה מתייתר הצורך לדון ביתר טענות ההגנה. בקליפת האגוז אציין, כי ההגנה
18 הגישה, כאמור, שלל רב של צילומי וידאו ביחס לשוט המפעיל ואף ביחס לשוטרים אחרים,
19 צפיתי בצילומים אלה, וכפי שכבר ציינתי אין בתוכם משקל ראיתי של ממש. למרביתם מצרף
20 הנאשם, אשר צילמם, פרשנות וקריינות בה הוא מציין דברים שכלל אין לגביהם כל עדות
21 אונייטיבית. כך למשל בדיסק מספר 2 נראית ניידת הנועה מגיעה, לא ניתן לדאות את מס'
22 הרישוי המלא רק את הספרות 81, הנאשם בקולו אומר "רוצה לדאות אם השוט יבצע בדיקה
23 למכשיר הדבורה" אומר את מספר הניידת, אך לא ניתן לדאותו כיוון שהעמודים מסתירים זאת.
24 בדיסק מס' 4 הנאשם אומר בקולו שיש בידיו דוח תנועה שניתן לנהגת בשם רחל שיינפרבר מרח'
25 גולומב, הנאשם לא מצלם את הדו"ח שלדבריו נמצא בידיו. השוט מצולם כאשר הוא מגיע עם
26 הניידת לתחנה, יורד מן הרכב, הנאשם ממשיך לצלם ואומר בקולו כי הוא נותן "ציאנס" לשוט
27 לבדוק את האנטנה החיצונית. הנאשם אומר בקולו כי השוט אייל שירן לא מבצע בדיקות נדרש,

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

26 מאי 2011

תת"ע 2233-12-08 מדינת ישראל נ'

1 אך אין לכך עדות בדיסק. התאריכים והשעות בהן נוקב הנאשם לא מוכחות בשום אמצעי
 2 אובייקטיבי.
 3
 4 ההגנה הוסיפה וקבלה על התנהלות התביעה וטענה כי יש לזכות את הנאשם גם מטעמי הגנה מן
 5 הצדק וזאת משום שבמהלך המשפט ביקשה התביעה לבצע מקצה שיפורים, כלשון הסניגור, בכך
 6 שבכירי נציגי התביעה יהד עם מרבית עדי התביעה יצאו "לשטח", למקום בו עמד השוטור
 7 המפעיל עם הגיידת, גבו ראיות חדשות, וזאת מבלי ליידע את בית המשפט ו/או את ההגנה בכך.
 8 עוד נטען, כי למרות החלטת בית המשפט אשר מנעה הגשת הראיות החדשות שנגבו, ניסתה
 9 התביעה להכניס ראיות אלה 'ברלת האחורית' והציגה אותן לעד המרכזי - השוטור המפעיל.
 10
 11 לאור התוצאה אליה הגעתי בבחינת ראיות התביעה, איני נדרש לבסס את הכרעתי על אדני
 12 החשק השיפוטי של הגנה מן הצדק. עם זאת, פטור בלא כלום אי אפשר ונוכת השיבות הדברים
 13 אחייסם בקצרה לטענות שהועלו.
 14
 15 מידת המהירות בוצעה ע"י השוטור המפעיל, כאמור, ביום 11/9/08. ביום 27/4/09 בוצעה
 16 הקראת כתב האישום והנאשם כבר במיוחס לו. התיק נקבע להוכחות ליום 27/9/09. התיק לא
 17 נשמע באותו מועד ונדרשה ליום 8/11/09 במועד זה לא התייצבו עדי התביעה. התיק נקבע
 18 להוכחות, התביעה עתרה בסמוך למועד בו היה קבוע התיק לשמיעת ראיותיה לדחיית הדיון.
 19 בנימוק שהיא מבקשת לשקול את עמדתה בתיק, באם להמשיך בהליכים אם לאו. לבקשתה
 20 ובהסכמת הסניגור בהסתייגות שהביע, נדחה התיק לשמיעת ראיות ונקבעה ליום 11/3/10. ביום
 21 במועד זה ביקשה התובעת לתקן את כתב האישום ולהוסיף עד תביעה, את מר יצחק בן הרוואה
 22 שערך חוות דעת כללית ביחס למכשיר הדבורה וכן ערך חוות דעת משלימה וספציפית לתיק זה.
 23 כמו כן, הודיעה התובעת לשאלת בית המשפט כי התווסף חומר חקירה חדש, בדמות מזכרים
 24 שערכו שני עדי התביעה מפעיל הדבורה השוטור אייל שירן והשוטרת מתנדבת גבי סיגל אינו,
 25 לאחר שהשוטרים יצאו לשטח. הסניגור התנגד לחיקון המבוקש והתירעם על התנהלות התביעה.
 26 נטען שהעדים מטעם התביעה לא התייצבו לשיבת ההוכחות, ולאחר מכן עתרה התביעה לדחיית
 27 ישיבת ההוכחות בטענה כי בדעתה לבחון את עמדתה, היינו באם ראוי להמשיך בהליכים ולא

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

26 מאי 2011

תת"ע 2233-12-08 מדינת ישראל נ'

- 1 לצורך מה שכינה "שיפוץ עדויות". עם זאת, הסכים הסניגור להגשת חו"ד הכללית של מר בן
2 הרואה.
3
4 בהחלטה מנומקת שניתנה בדיון מיום 11/3/10 דחה בית המשפט את בקשת התביעה מהנימוקים
5 המפורטים בהחלטה, שעיקרם קיפוח הגנת הנאשם והפגיעה בזכות הנאשם להליך ראוי והוגן. עם
6 זאת, בית המשפט החיר את תיקון כתב האישום לצורך הגשת חו"ד של מומחה התביעה מר בן
7 הרואה המתייחסת לאמינות מכשיר הדבורה, וזאת בהסכמת הסניגור. בית המשפט הבהיר כי לא
8 יתיר הבאת הראיות החדשות שנגבו בעוד התיק התנהל בבית המשפט ונשמעה עמדת הנאשם
9 ביהס לראיות. יודגש, כי שמיעת הראיות בתיק לימדה כי מסקנתו זו של בית המשפט ביהס לתיקון
10 כתב האישום בדיון יסודה. עד התביעה המרכזי, השוט איל שירן אישר כי הוא הודע לשטח ע"י
11 נציגי התביעה, שם נכתו נציגיה הבכירים של התביעה והמומחה מר בן הרואה, והוא התבקש
12 להתייחס לאירוע נשוא כתב האישום ולרשום מוזכרים (עמ' 16 שורות 1-12; עמ' 14 שורה 21
13 ראיין ובעמ' 15 שורות 9-1). גם השוטרת מתנדבת גב' סיגל אינו שלא נכתה בביקור בשטח
14 התבקשה ע"י התביעה לכתוב מזכר.
15
16 אין ספק, כי פעולות הקירה אלה שהתבצעו שעה שההליך המשפטי היה בעיצומו, לאחר שהנאשם
17 הכין את הגנתו, חותרים נגד זכותו של הנאשם להליך ראוי והוגן. זכותו של נאשם להליך ראוי
18 והוגן הינה זכות יסוד בשיטת המשפט הישראלית ויש הסוברים כי הינה בעלת מעמד הוקתי על
19 חוקי (ע"פ 5121/98 יששכרוב נ' התובע הצבאי הראשי ואח' (2006); בענין מעמדה ההוקתי ראו:
20 דברי כב' השופט דורנר במ"ח 3032/99 ברנס נ' מדינת ישראל, פ"ד נו (3) 375, 354; דברי כב'
21 הנשיא (כתוארו אז) ברק במ"ח 8483/00 דרעי נ' מדינת ישראל, פ"ד נו (4) 253, 263; דברי כב'
22 השופט טירקל בע"פ 1741/99 יוסף נ' מדינת ישראל, פ"ד נו (4) 750, 767; דברי כב' השופט
23 שטרסברג-כהן בבג"צ 6972/96 התנועה למען איכות השלטון נ' היועץ המשפטי, פ"ד נא (2)
24 (782, 757). לא ניתן להלום כי בעיצומו של משפט פלילי תיוסם התביעה מהלכים תקינותיים, תגבה
25 ראיות וכל זאת כששני עדי התביעה המרכזיים בתיק, המומחה ומפעיל "הדבורה", נוכחים יחד
26 בזירת האירוע לצד נציגי התביעה, וכל זאת מאחורי גבם של ההגנה ובית המשפט. מעשה שכזה,
27 בטרם מסרו העדים את עדותם בבית המשפט, פגום הוא, ופוגע במהימנותם של העדים. הוא

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

26 מאי 2011

תת"ע 2233-12-08 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

- 1 מעלה את החשש, שבכך ביקשה התביעה הודמנות ליישב את הסתירות והפירוט שבתומך
2 הראיות ו"לבנות" מהדש את התשתית הראייתית בתיק. השש כבר לתיאום עדויות מרהף באור
3 כעננה קודרת, שעה שהעדים המרכזיים בתיק זה, נפגשו בשטח ושמעו זה את גרסתו של זה בטרם
4 העידו (ראה לעניין זה ע"פ 190/82 שאל מרכוס נ' מדינת ישראל לו (1) 226, 225 וגם ע"פ
5 1242/97 גרינברג ליאור נ' מדינת ישראל (אחר נבו) – לעניין מפגש בין עדים). דומה כי כאשר
6 טבע כבי' השופט דב לויין בפרשת ארנסט יפת (ע"פ 2910/94 ארנסט יפת נ' מדינת ישראל, פ"ד נ
7 (2), 221, 389-390 (1996) את מבחן ההגנה מן הצדק כ'התנהגות שערורייתית של התביעה
8 שהדעת אינה טובלת' (מבחן נוקשה שרוכך בפסיקה מאוחרת יותר, ראה פרשת בורוביץ להלן) -
9 להתנהלות כמו זו שבפני כיוון דבריו. נזכור, כי "עיקר עניינה של ההגנה מן הצדק הוא בהבטחת
10 קיומו של הליך פלילי ראוי, צודק והוגן...לרוב (אם כי לא תמיד) תיחוס הפגיעה בצדקתו
11 ובתגיותו של ההליך הפלילי להתנהגות נפסדת של הרשויות; ובמקרים כאלה אכן מוטל על בית-
12 המשפט לבקר את מהלכיהן" (ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' ד"ר איתמר בורוביץ, פ"ד נס(6),
13 776, 806-807 (2005). עם זאת, נפסק כי ביטולו של הליך פלילי מטעמי הגנה מן הצדק הינו
14 מחלף קיצוני שבית-המשפט אינו נוקק לו אלא במקרים חריגים ביותר.
15
16 בית משפט זה מנע כבר בראשית המשפט את הגשת הראיות "החדשות" שביקשה התביעה להגיש
17 לתיק, לכשנודע לו כי דהיינו תמימה לה עתרה התביעה, הפכה לאמיתו של דבר לשהות על מנת
18 להפיק ראיות נוספות, כשעדי הביעה מרכזיים נפגשים בזירת האירוע, ומבלי שהתביעה תדאג
19 שביהמ"ש וההגנה יהיו בסוד העניינים. בכך ביקש בית המשפט לשמור על טוהר ההליך המשפטי,
20 על ה-DUE PROCESS לו זכאי הנאשם, שכן טוהר ההליך הוא בבחינת סם החיים של מערכת
21 המשפט שבלעדיו לא תוכה מערכת המשפט לאמון הציבור. מכאן החומרה היתרה בהקפדה על
22 זכות יסוד זו. התביעה אינה רשאית לפגוע בזכות יסוד זו כדי להביא להרשעתו של נאשם, וכפי
23 שהבהיר זאת כבי' השופט לויין בפרשת ארנסט יפת "אסור לה לרשות לפגוע בזכויות המגיעות
24 לנאשם במטרה להביא להרשעתו בכל מחיר, שכן טוהר ההליך השיפוטי הוא תנאי מוקדם לקיומה
25 של מערכת משפט תקינה אשר בלעדיה אין" (שם, בפסקה 169 לפסק הדין). ודוק: ברור לבית
26 המשפט כי מהלכיה של התביעה לא היו בודון חלילה, אלא בתום לב, כדי להשלים חוסרים
27 ראייתיים. ברם, כלל גדול הוא מלפגוע - את ורע לעשיית משפט צדק - הצינוי "לא תעשו עוול

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

26 מאי 2011

תת"ע 2233-12-08 מדינת ישראל נ'

1 במשפט (ויקרא, יט, טז), כלל יסוד זה משמיע לנו את החובה להיזהר שמא, אף בתום לב, יגרם
2 עוול במשפט. על גורמי התקירה היה למצות את התקירה טרם המשפט הואיל ומיצוי התקירה הוא
3 חלק מזכותו של הנאשם להליך הוגן (ע"פ 5386/05 אלתורטי נ' מדינת ישראל (2006)). שיפור
4 התשתית הראייתית בעיצומו של המשפט, בנסיבות דנו, כפי שנעשה, הוטא לתובת והירות בדבר
5 חשש מעיוות דין ופגיעה בטוהר ההליך והגינותו.

6
7 עם זאת, נוכח התוצאה אליה הגעתי לאחר שקלא וטריא של ראיות התביעה, ולאור העובדה
8 שמנעתי את הגשת הראיות החדשות כבר בשלב המקדמי של המשפט, לא מצאתי כי יש מקום
9 לבטל את כתב האישום מטעמי הגנה מן הצדק.

10

11

מסקנות:

12 הנה כי כן, השוטף המפעיל כשל ביישום כללים ברורים בעניין ביצוע המדידה. כשלים אלה הם
13 מהותיים ביותר בכל הנוגע להפקת מדידה מדויקת וודאית לצורך הרשעה בפלילים.

14

15 כפי שנקבע בפסיקה הנטל על המאשימה להוכיח מס' תנאים לצורך הרשעה ע"פ מדידת מהירות
16 אלקטרונית. המאשימה לא עמדה בנטל זה.

17

18 השוטף מפעיל מכשיר הדבורה לא הפגין מיומנות בהפעלת המכשיר, ההיפך מכך, כפי שהראיתי
19 לעיל. הוא כשל במספר מהותיים בהפעלה נכונה של מכשיר המדידה. יתרה מזאת, הוטל
20 ספק רב בגרסתו בדבר ביצוע בדיקות בסיסיות נוכח התנהלותו, ולכן נוצר קושי של ממש לסמוך
21 על גרסתו באשר ליישום הכללים הבסיסיים שבהפעלת מכשיר הדבורה.

22

23 כשלים אלה מעיבים על מהימנות המדידה ויוצרים ספק באשר לדיוקה.

24

25

26

27

28

ניתנה והודעה היום כ"ב אייר תשע"א, 26/05/2011 במעמד הנוכחים.

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

26 מאי 2011

תת"ע 2233-12-08 מדינת ישראל נ'

1
2
3
4
5
6
7
8

סוף דבר:

לאור הטפס שנוצר בכיצוע מרידת המהירות אני מוכח את הנאשם מחמת הטפס.

ניתנה והודעה היום כ"ב אייר תשע"א, 26/05/2011 במעמד הנוכחים.

שלמה בנג'ור, שופט

9
10
11